

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 375

гр. Разград, 15.10.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в закрито заседание на петнадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анелия М. Йорданова

Членове: Рая П. Йончева
Атанас Д. Христов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Христов Въззивно частно гражданско дело № 20213300500263 по описа за 2021 година

За да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на глава ХХІ във вр. с чл.413 ГПК.

Делото е образувано по ч. жалба на „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД, ЕИК 203670940, гр.София срещу Разпореждане №2737/26.VIII.2021г. по чгрд № 1833/2021г. по опис на РРС, в частта с която срещу длъжника М. М. М., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес обл. Разград, общ. Разград, с. Топчии, ул. Н.Й.Вапцаров № 1, е отказано издаване на заповед за изпълнение за вземане в размер на 239.25 лв., претендирано с подаденото от жалбоподателя заявление по чл.410 ГПК като неплатена на падеж застрахователна премия, дължима му се по сключен между длъжника и „Микро Кредит“ АД Договор за допълнителни услуги към Договор за заем CrediHome № 1192-00038367/10.07.2018г.

Жалбоподателят твърди, че по отношение на обжалваното разпореждане са налице основания за неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно, и за постановяване на акт, с който съдът да разпорежи издаване на заповед за изпълнение на вземанията му за главница и мораторна лихва в пълен размер.

Съдът, като прецени доводите, изложени в частната жалба и като взе предвид събраните по делото доказателства, приема следното:

Като подадена в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК, от активно легитимирано лице и срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, частната жалба е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

При служебно извършената, съгласно чл. 269, във вр. с чл. 278, ал. 4 от ГПК проверка на обжалваното разпореждане, въззивният съд намира същото за валидно и процесуално допустимо, а като постановено по същество на подаденото по реда на чл.410 ГПК заявление - за правилно в частта, с която е отказано издаване на заповед за изпълнение на неплатена на падеж премия по застраховка "защита", договорена на **10.07.2018 г.** като допълнителна услуга по сключения от длъжника Договор за заем CrediHome № **1192-00038367/10.07.2018г.**

Разпореждането в обжалваната част е правилно, като на основание чл. 278, ал. 4 вр. с чл. 272 ГПК въззивният състав препраща към мотивите, изложени от първоинстанционния съд. Независимо от това и във връзка с доводите в частната жалба е необходимо да се добави и следното:

Сезираният с производството по чл.410 ГПК съд дължи произнасяне в рамките на заявените от кредитора вземания-по размер, основание, период. Което предполага преценката му за редовността на заявлението от външна страна и за наличието на документа, доказващ валидност на основанията и изискуемост на вземанията.

В случая, в реквизит на подаденото от него заявление, въззивникът е индивидуализирал в предмет на претенцията си по чл.410ГПК, както следва: вземане, дължимо в размер на **471.18 лв.** представляваща неизплатена главница по Договор за заем CrediHome № **1192-00038367/10.07.2018г.**, между „Микро Кредит“АД и горепосочения длъжник, ведно със законна лихва от подаване на заявлението.

В приложения като доказателство Договор за заем е посочено, че предоставеният на длъжника кредит е в размер на **500,00 лв.**, при поето от последния задължение за връщането му на **31** равни седмични вноски, всяка с падеж и в размер, съгласно считания за неразделна част от договора погасителен план.

На следващи позиции, в предмет на заповедното производство са заявени:

- договорна лихва по договор за заем: 57.14 лв. за периода от 01.08.2018г. /падеж на първата неплатена погасителна вноска/ до 13.02.2019г. /падеж на последната погасителна вноска/,

- сумата за допълнителни услуги по договор за допълнителни услуги: 101.50 лв. за периода от 01.08.2018г. /падеж на първата неплатена вноска по договор за допълнителни услуги/ до 13.02.2019г. /падеж на последната вноска по договор за допълнителни услуги/,

- застрахователна премия по договор за допълнителни услуги: 239.25 лв. за периода от 01.08.2018г. /падеж на първата неплатена вноска по договор

за допълнителни услуги/ до 13.02.2019г. /падеж на последната вноска по договор за допълнителни услуги/,

- лихва за забава по договора за заем: 78.67 лв. за периода от 02.08.2018г. до датата на подаване на заявлението в съда, като за периода 13.03.2020г. - 14.07.2020г. не е начислявана лихва за забава или неустойка, в изпълнение на разпоредбата на чл. 6 ЗМДВИПОРНС.

- лихва за забава пакет за допълнителни услуги ли сумата 50.74 лв., за периода от 02.08.2018г. до датата на подаване на заявлението в съда, като за периода 13.03.2020г. - 14.07.2020г. не е начислявана лихва за забава или неустойка, в изпълнение на разпоредбата на чл. 6 ЗМДВИПОРНС.

От приложените към заявлението доказателства се установява, че със сключване на процесния договор за заем, в право на длъжника е предвидена възможност да поиска сключване на някои от застраховките, предложени от кредитора - „Микро Кредит“ АД, в качеството му на застрахователен посредник на „Уника живот“ АД и дефинирани по договора за заем като „допълнителен пакет услуги“. От приложените към него доказателства се следва за безспорно, че в случай на поискана от длъжника застраховка, кредиторът му ще действа като посредник на застрахователя, съгл. чл. 294КЗ. Т.е., същият не е страна в застрахователното правоотношение и в тази връзка не доказва кредиторското си качество по отношение на тези вземания. Към заявлението не са представени доказателства за извършени от него плащания на поети от длъжника към застрахователя задължения, от което да следва и извод за встъпването му в права на удовлетворен кредитор.

Тълкуването на посочените разпоредби от кредитния договор мотивират съда да заключи, че за да изиска тези суми от кредитополучателя, въззивникът като цесионер - правоприемник на процесните вземания е следвало да докаже, че прводателят му е страна по валидно сключен с длъжника договор за застраховка и да установи, че същият е заплатил дължимите се застрахователни вноски, респ. че се е суброгирал в правата на застрахователя срещу застрахованото лице- длъжник.

След като се претендира вземане, основано на неизпълнено задължение по договор за паричен заем, сключен между кредитна институция и физическо лице, то безспорно длъжникът има качеството на "потребител", поради което съдът е длъжен служебно да провери дали договорът съдържа неравноправни клаузи, тъй като тези клаузи не са обвързващи за потребителя, при действието на член 6, параграф 1 от Директива 93/13 на ЕИО на Съвета, разпоредбите на която с § 13а, т. 9 от ДР на ЗЗП са въведени в националното законодателство-ЗЗП. В редица свои решения /Решение № 23/07.07.2016 г. по т. д. № 3686/2014 г. на I т. о; Решение № 232/05.01.2017 г. по т. д. № 2416/2015 г. на II т. о. и др. / ВКС съобразявайки задължителната практика на СЕС приема, че съдът следи служебно за наличието на неравноправни клаузи в потребителски договори.

При анализа на кредитното правоотношение става ясно, че приложимите норми са тези на Закона за защита на потребителите, с оглед характеристиката на длъжника на "потребител", нормите на Закон за потребителския кредит - при установените елементи на заемното правоотношение, съответно на ЗЗД, като общи и субсидиарно приложими норми. Защитата на потребителя е изградена на принципа за създаване на равноправни условия за получаване на потребителски кредит и насърчаване на отговорно поведение от страна на кредиторите при предоставяне на такива (чл. 2 от ЗПК). Водещо е разбирането да не се допусне прекомерно обременяване на потребителя, така че да дължи неоправдано висока цена за ползваната финансова услуга.

Предвид неразривната ѝ свързаност с договора за кредит, с договарянето ѝ дължимото възнаграждение за застрахователната премия да се разсрочи и да се изплаща едновременно с погасителната вноска по заема се заобикаля разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от ЗПК, касаеща ограничение в размера на ГПР.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗПК всяка клауза в договор за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне изискванията на този закон, е нищожна. Видно е, че кредитополучателят е сключил отделен застрахователен договор, по който жалбоподателят е трето правоимащо лице и като такова правата му са единствено да търси изплащане на уговорената застраховка от застрахователя, в случай на настъпване на застрахователното събитие. Кредитор на застрахователните вноски е "Уника живот"АД, а не въззивникът.

Обстоятелството, че е предвидено вноските за застраховка да се разсрочат и обслужват заедно с тези по кредита, не го легитимират като титуляр на това вземане към кредитополучателя.

Ирелевантно е възражението за даване на съгласие от страна на клиента за сключване на застраховката – това не променя неравноправния характер на уговорката по същество.

Предвид горното, отказът на районния съд е постановен в съответствие със закона и подадената срещу него жалба следва да се остави без уважени като неоснователна.

Такава е и практиката на Окръжен съд Разград по сходни казуси намерила израз в Определение № 343 от 24.09.2021 г. по въззивно частно гражданско дело № 20213300500261 по описа за 2021 година.

С оглед изхода на делото, разноси на въззивника не се следват. Определението на въззивния съд не подлежи на обжалване - т. 8 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на „Агенция за събиране на вземанията“ЕАД, ЕИК203670940, гр.София срещу Разпореждане №2737/26.VIII.2021г. по чгрд № 1833/2021г. по опис на РРС, в частта с която срещу длъжника М. М. М., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес обл. Разград, общ. Разград, с. Топчии, ул. Н.Й.Вапцаров № 1, е отказано издаване на заповед за изпълнение за вземане в размер на 239.25 лв., претендирано с подаденото от жалбоподателя заявление по чл.410 ГПК като неплатена на падеж застрахователна премия, дължима му се по сключен между длъжника и „Микро Кредит“АД Договор за допълнителни услуги към Договор за заем CrediHome № 1192-00038367/10.07.2018г.

В останалата си част като необжалвано Разпореждане №2737/26.VIII.2021г. по чгрд № 1833/2021г. по опис на РРС е влязло в сила.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____